

عنوان مقاله:

تاملی بر جنبه های زیباشناختی و معنایی ساخت های مقارن نحوی در قصاید خاقانی

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 18، شماره 59 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فاطمه کلاهیچیان

سید محمد آرتا

خلاصه مقاله:

شاعران برای آفریدن مضامین ژرف و آراستن کلام خویش از روش های گوناگونی بهره برده اند و سخن شناسان و نقادان نیز کوشیده اند که اسباب و ساز و کار این شیوه ها را بیابند و به رایشان قواعدی وضع نمایند. یکی از شیوه های آراستن کلام، استفاده از ساخت های مقارن نحوی (تکرار نحوی) است که با نظر به وجه هنری زبان خلق می شود و می توان برای آن کارکردهایی مختلف قائل شد. تکرار الگوی نحوی، مقوله ای است که به فرم و ساختار شعر مربوط است؛ از این رو، راز زیبایی و غنای موسیقایی بسیاری از ابیات خاقانی را باید در فرم شعر او جستجو کرد. خاقانیباچیرگیی بدیل و شگفت انگیزی که درحوزه زبان وواژگان دارد،بهشیوه ایبسیار هنرمندانه وبابسامدیبالا،برای آفرینشمضامینوآرایش مظاهرسخنخویش،از ساخت های مقارننحوی بهرهبرده است.گفتنیاستکههماهنگی بسیارباز اینشیوه هابا مفهوم و معنایکلیبیت،در خورتوجه است.این مقاله بر آن است تا کارکردهای تکرار نحوی در قصاید خاقانی را از حیث زیبایی آفرینی و معنایی مورد بررسی قرار دهد و شیوه های ظهور آن ها را باز نماید؛ شگردی که از ویژگی های بارز سبکی شعر خاقانی به شمار می آید.

کلمات کلیدی:

ساخت های مقارن نحوی، زیباشناسی، کارکرد معنایی، خاقانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406207>

